

४०
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

ग्रंथ नाम

५१६/प १०८१०
के. कावली.

विषय

मराठी काव्य.

सदाऽश्रितपदासदीशिवमनोविनोदास्यदा (साधु
स्वदासवशमनसाकस्मिन्मलांतकाकामदा (द्विक
वदान्यजननसद्गुरोःप्रशमिताऽमिताऽसन्म (नर
गदास्मिन्देशनांदकांबुजधरानंमस्तेसदा (सि
१चक्र २शंख ३॥१॥ ७खज्ज

पदाज्वरजं ते सै रंकल पावनाधारबे
ते अथचि कहि ता दिले बहु तुंवां विराधा
रतें भे अजामि क अघा सुरव्रजवधू ब
की पिंगळा ७३ सायति दी लही उरे न
तुण भे दत्त विराजा ॥ २१ ॥

तुभ्यावहुतशोधिलेअधनि।धीप
दांचारजेनतेअन्तवर्णितीबुध-
जनीसदाचारजे॥असेसततएकते
सततबोलतेनीचते॥प्रमाणनह्यणों
जरीउचितमाझिया।नीचते॥निचंदास

⑦

॥२॥

तसावि उरलोकसा पतित मीन से
काय कीं लपाविसरणी असे हि
न धडे जगभाय कीं ॥ न से न दिस
लों क से न यन सर्व साक्षी र की ॥
विषाद धरिला अणो न सुरभी
विष क्षी र की ॥ ४ ॥
ब्रजावन क रावया व स विले न
ग्री धै रा ॥ स ही ल त मं द रा ख्य
हि न ग स र सी ध रा ॥ व रा ह त
नु ये मु नी उ च छि ली र द्य ग्रें ध रा
सु दु र्ध र तुं ला क सा प तित हा
न कां उ ध रा ॥ १ नि च हा स र गो व र्द्ध
न प र्व ता स ॥ ५ ॥
त त ग न ध त व र सा ज्व ल न तू वि

बागोवर्धनधर्वतास ॐ पृथ्वीधावनी
 पदप्रणसंकटी मजवतूचि॥ बाधा
 वनीदयाभकटदाखवीकवणसां
 गहावारणी॥ सतिव्यसनवारणी
 जयजयार्थत्वावारणी॥ ध॥

सुपावनरमहियदतिसुखास रा
 राशिरीअस वंकां भजसि
 खासदागंभर ॥ भि॥ कुंचतयीं जि
 हीनबहुवारपण॥ वली॥ विहीअ
 मितकादिल्या नृपमखांतपत्रा
 वळी॥ ७॥
 नपावसिद्योनि मिहणतसेतु
 लाअळसी॥ बरीनअसदुकिहे
 रविसखोयिताआळसी॥ असे

७

रव्यजनतपिलेधुधीत एकलाजे
मैनीचुकेल तरियासदे परिवदा
न्यलाजेरुमनी ॥८॥ सभाजीत

भोजनावीकड

अगात्रणतवसाका रसणतिसा

यांजनापावला ॥ यथोनिनुम

च्याचमीमिरुतसं सदापावला

कसूपरिहवाहू व्यसनदीम

हातोपला ॥ असमनीधराख

राभूरवसा मलाआवला ॥९॥

मलानिरविता भवच्चरणकन्यका

आपगलणेहे किले हिनकधी अ

संपापगा ॥ कश्चवणिठे वितीनु

घडिनेत्रवेभी तिला नघालिन

भिडे समीजरि हिकार्य लोभी तिला
भागीरथी ॥१०॥

सदैव नमितां जरीं पदलुलाट के
ले किने ॥ नसे इतर तारिता मज

भवत्पदा ज्ञाविणे ॥ न ताकर नि

मुक्त ही त्रयणसि बुझा ले रिणे ॥

अशा तुज न जो भजे मनुज धिक

तया चं जिणे ॥११॥

पुरुष सकलें द्रियां मनुजता सुव

रीजनी ॥ द्विजवृद्धि दिले भले

बहु अलभ्यजे कीजनीं यशस्व

ण कीर्तनी सविदिल्ली तही हावो

सणे अधिक घाव कीं अस्विकृत याच

की होवरा ॥१२॥

॥६॥

५) असेन सणसील तूँ वरद वसला श्री
कर परंतु मजभासलें सगुनि जो डि
तोमी कर ॥ दिहे बहु वरें खरें प
रि गमें लया व्यंगती ॥ अलं छ ति
मती सती मनीं सुरे न जो संगती ॥

॥१३॥

कसार पुराती दया न रि असो दि
ले पावेले ॥ परंतु हरे एकदा ह रि
सदा खवा पावले ॥ वसाइ करणें
मनीं जरि न सल ह आवरा जया
बहुत या सदा मजक शास मी हा
वरा ॥ १४ ॥

दिहे फल निचे तले अ द्वि कीर्ति
लोकीं न हो ॥ सु निर्मल तुक्षी पदे कू

धितरीं विलोकी न हो ॥ निज प्रिय
जना के उत रिहि देहवाला जसी ॥
पडे लस मजा विसी त सि करो त
का लाज सी ॥ १५ ॥

अहा नि पट धरमी प्रभु वरा सि प
का लाज सी ॥ अने तु ज न सो त सी
विठ ही भा विका लाज सी परंतु
अपराध ह गुरु गणो शिक्षा क
री असे बि धरि न नय नु त दमा
र्थ दीक्षा कं री ॥ १६ ॥ ६ ॥

सदैव अपराध हे र चित से आसे
कोटि गा ॥ स्वये हि कथितो न से
तिऊ ही साजमी को टि गा ॥ अजं
उ शत कोटि ज्या उद रि सर्व दा नों

⑤

दवा॥ न संत अवकाश या स्थळ दि
 ल्हे तदा कां दवा॥ ६॥ कोउगा ॥ ७॥

२ कोटिश ब्रह्मांडे १ कोउगा २ कोटिश ब्रह्मांडे

तुझ्या जिरविले बहु प्रणत मतु पोटे

पण॥ एजी मद पग धरें मज कडे नि

खोटे पण॥ दवा मिज ठरीं अति क्षु

धित त्या सहे अनया वितूष्ण करि

ती प्रियां तुम चिया दया स भया॥

॥ ८॥ ३ अनयाय

न होय कवणा हित तुम चिया चि

ली ला लसें पदे हरित दा विजे नि

जगद जब की ला लसें॥ मरुद्वरण

मात्र काज इतु ह्या दि सेवारिती॥

स्वकं व्यसन मरु ही प्रक रिती च

सेवारिती॥ ९९॥

दयाद्वयकसील तूतरिनचातकासे
 वकां॥३॥ उणे किमपि भाविका उवगसी
 लतूदेवकां॥ अनन्यगतिकां जनानि
 रस्वितां चिसोपद्रवा॥ तुक्षेचिंकस
 णार्णवा मनधरी उमापद्रवा॥ २॥
 दयाधना॥ २ सापडसिल॥
 कळीकरीस विर्तकी परमगुप्त
 वानकीतयांत अशुद्धमीशख
 भजेविदावानकी दणार्तपशुच्या
 तिरावरीवनी उभे काकसे॥ १॥ देव
 २पतंग स्मरादिरिपु मन्मनी आहिन
 काळभेकांकसे॥ २॥
 तरेनतु मच्याबकें भवमहानदी
 नाविका॥ तुक्षिच मग आतरास्त

⑥ वमलसुदीनाविका॥असेविदितवा
 सहीमजसदाश्रमीवाकरा॥दयागु
 णपहासयेमजश्रमीवाकरा॥२३॥
 धनापरिजनाधरीतुमावियाउंणे
 कायसें॥नलोभमणिहेमभूपति
 सजोडित्याओयसंपरिप्रभुहि
 संग्रहिसकलवस्तुकाठेवितीगु
 णानेसंगुणअधिकआ
 दरेसेविती॥काठ॥२४॥
 दिसेसंगुणिशिवतप्रकृतिरंक
 मीकायहो॥प्रसन्नतुमचेमजवारी
 प्रभोपायहो॥क्षणसजुनिईदिसाब
 हेंदुसेजसंगार्थराशिरीपदमिके
 सखासमसुशीलुगंगाधरा॥२५॥
 २८क्ष्मीस्ननसंगासे३टेवा

प्रभुस्त तिन गमुकी यरिति चा महा
 कामुका मल्लकपणमारितो बहु
 सकाम हा कामुका लणामनि असें
 प्रथम नीट ये ले करा हू हू पटु
 स्वये सु पथिं ला वि ये ले करा ॥२५॥
 जनीं तरि असें असें विरहिजे
 मुखे वग की पिता पिता नित भुले म
 धुरता मुखे वग की मना जरि नये
 गुरुक्त हि सणे कट गां यशा दया
 निधितु ला फुटै कथा अशा काय
 शा ॥२६॥

अतर्क्य म हि मा तु सा गुण हि का
 रक ह विधी ॥ श्रुति ज हि सणे सर
 स्त वि ल आ मुची के विधी ॥ न रीज

ॐ नयथा मतिस्त्वुनि जाहले सन्म
 ती ॥ स्वार्थतु श्रिया तु स्या समक
 विकधी जन्मती ॥ २७ ॥ अमदेव ब्र
 हस्पति ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ ५१ ॥

निजस्तुति तु सां सर्वे स्ववित्तियां
 वरे तर्पिता ॥ नमस्तुति पशं वरे स्व
 धन सर्वे ही अर्पिता ॥ स्वभाव तु म
 चा असा विदित जाहला यांचकां
 क संस्तव जसा तसा ककन दे जना
 याचका ॥ ३८ ॥

तुं स्त्री परमचांगले बहु समर्थ दा
 ते असे ॥ सदीन जनमी तु त्या शार
 ण आजि आले असे ॥ पुढा हि स
 तो बरे श्रवण हे कसा या स्व ॥ सु
 मक्ष किति आपुला सकल लोक सा या

स्त्व॥१५॥ ५५ ५५ ५५ ५५
 कितीश्रवणसां किती प्रभुहि कोयते
 पोळती॥ पुसालुजरि कोणते पदर
 जीतु क्ष्यालोळती॥ बरेतु जवि सोस
 वेंस्त्व नलु तिया सागरा॥ न। पीत
 रिक सेंघडे हित करा दया सागरा॥

॥३०॥ विवस्विष

गमो मधुर हे विवस्विन सेवित माजवी
 करि मलिन तय सोय स्वहका हका
 लाजवी॥ हरापरिसतू वरा प्रभुव
 रासदां जो पिशी अस्यर ससम पिश्यां
 आंश्रुत आपुले वो पिशी॥ ३१॥

कवीश्वर मनःपयो निक्षि सुता सुती
 व्यापते॥ भलेन वरिती स्तुती प्रति
 न जोडिती पापते॥ गळा पडती

११९४

जाविंया सवगुणेक देशभ्रमें ॥ तिहीतु
जर्वी दावितां भजति वा तुलसंभ्रमें

॥३२॥

लणोनिकविता सुता तुज समर्पितो
साजरी ॥ नसेबहुतसीं गुणी कनक
पीतावा साजरी ॥ नमीन इतरावरी
हरी करी इला किं करी ॥ मयूर हि
निजाल जाह विमुक्त जे साक
री ॥ ३३ ॥ १ लक्ष्मी

स्मरोनि कृतमंतुलानकविताव
धूखी छती ॥ करालतरी आयका
प्रभुनवराचमी दुष्टुती ॥ नमस्तुति
पुरःसर स्वकृतिअर्पितो आजिती
दिल्ली रविसखें तुल्यजनि मोनि
सत्राजिती ॥ ३४ ॥ सहभा मा ॥

पिता स्वक पदं तु ती गुणवती सती ॥
 चांगली ॥ हनु निमज आ पुण्या भा ॥
 ज निर्लावणें लगली ॥ ह्येण रुतरि ॥
 तसु ताक शिनु ह्या सर्वे भांउ गा ॥ आ
 हि निर्निहि भांउ ला विन वरा न जो
 दाउ गा ॥ ३५ ॥

ति ला हि बर वी ह्येण उ चित होय तो
 षा करे ॥ असं स सज लिय था रु चि
 तयी स्वयो षा करे ॥ कशी प दर जें
 त्रि ला पं रि अ स न रु ला पि ली ॥ ध
 वे हरि म नो रु स रु ति स ती अं घे व्या
 पि ली ॥ ३६ ॥
 भलें स्मरण जा हलें समयी कं स दा
 सी करे ॥ कशी गुजर ही समुज्वरु द
 या सुधा शी करे ॥ वृथा खरि पुची त

७) सीबदिक आवडे मळती ॥ नकोन सजवे
 असाब हुत काय मी दुळती ॥ १ कुआ ॥ ३ ॥
 २ आमत वृष्टीने ॥

जसी द्युक्त तंदुला मस्तुति आसु कामा
 तसी ॥ रचोळ तिस भाग्य तूं सुनय आ
 सुकां मातसी ॥ कण्या विदुर मंदिरि ह
 ण तिसा धुआ स्वा दिल्या ॥ स्वरेजरिक
 शातु जमभु सिआ पुल्या स्वा दिल्या
 ॥ ३ ॥ १ पावा वापसा ॥ ३ ॥

जिणे रस पाहावया प्राप्ति थिही रंटीचा
 विंही ॥ सुवासहि कका वया प्रथम
 नासि कीं लावि हीं ॥ तुह्या सशबरी
 तसी बंदरिका दे फळे दे जुनीं ॥ क
 था असि अ सोप हा स्वचारितें तुमी
 मे जुनी ॥ ५ ॥ ३ ॥ ३ ॥

प्रभोशरणआलियावरिनळाकधीवां
 कडे॥ ह्मणोनिइतकेचहेंस्वहितरुसजी
 वाकडे॥ प्रसादकरितांनसेपळविलेंब
 बापाखरे॥ घनांबुनपडेमुखींउघडि
 लयाविनापाखरे॥ ४०॥

शिवेनतुझियापदाअदवताख्यदोष
 क्षण॥ प्रभोचुकतसोंतबिडींकरिसि
 तूं विसंक्षण॥ नसेविरारणंगतीघ
 उलिससुअधायती॥ ४१॥ रुचेविष
 यज्यामिकेंअनृततेनमधायिती॥ ४२॥
 विषाकनगणोनिम्यांप्रकटआपुल्या
 घातुके॥ कळोनिअमितेबकेंविविध
 जोडिलींपातकें॥ क्षमस्वभगंनः॥ जो
 मिळसखोःस्मिरेसेतुला॥ ह्मणोनमु
 नियांसदुस्तरभवाधिव्यासेतुला॥ ४२॥

१० नहे अमृतसप्तते अचळगुचही लाकरे
 तुवा हरीकरे मंदापहेच हृदुदारही ला
 करे ॥ समुदूरसि एकदांजरिजडासि
 या कर्दमीं ॥ सणेन भुवनत्रयींत रि
 तुला भला मर्दमी ॥ ४३ ॥

चि किसक भला भला सणेनिकार
 बाखाणि ला ॥ जनिबहजना मयद्रु
 मसमूळ हीखाणि ला ॥ तथापिदुः
 सहस्वगदनाच्या असया ॥ विना
 नहृदयीं धरीं ससजपामरप्रसया

॥ ४४ ॥

सणामजनुता निष्ठा गुणचिचेतला
 धाबरे ॥ दिसेक्षणि कसर्वही भरव
 साधडिम्बाकसे ॥ धरीरुमनआधि

नेंबहु पवित्र मे-वीक से ॥ १९१॥ १०८ ॥ मयु

कृतांत कटकामल ध्वज जरा दिसे ला

गलीं ॥ पुरः सरगदा संवेस गडितां

तनू भागली ॥ सहाय दुसरान से तु

ज विणे बर्के आगका ॥ न हो जरि

उता विका खरि पुका पितो हा ग

का ॥ ४६ ॥ २ रोग ॥

अवश्य करणे खरे पण तरक्षण

सोचित उ विरम काळ पण मी

ही कां शोचित ॥ नव प्रभु वरा तु

मा उचित एक टेंधा वणे ॥ कृतांत

शिव लान से तव दिसे वरे पावणे

॥ ४७ ॥

कसे तरिके तु सें अवन पूरवूं आ

ळजी ॥ असे लमनि आमुची तुज

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com